

DÖVAS

församlingsblad

1 / 2018

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Päivi Liiti
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: paivi.liiti@evl.fi

Åbo distrikt:

Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Hela landet / Kyrkostyrelsen:

Riitta Kuusi
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3006353
e-postadress: riitta.kuusi@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:

Inkeri Vyyryläinen
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltelefon: 045-3186377
e-post: inkeri.vyyrylainen@kuurojenlahetys.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 39
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Olof Ahlskog, Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb, Elin Westerlund och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Jyväskylä
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
28.5

441 Tryckeri 697

Var inte rädd

Ängeln sade till kvinnorna: "Var inte rädda. Jag vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst. Han är inte här, han har uppstått" Matt. 28: 5-6

Påskan är en märklig tid. Till påskan hör både mörker och ljus. Sorg och glädje. Gråt och skratt. Till påskan hör granna färger, mycket gult. Ulliga gula påskkycklingar. Doftande, grönt gräs. Mjuka videkissor och granna fjädrar. Kokta ägg, chokladägg, memma och pasha.

Allt detta hör på något sätt ihop med bibelberättelsen. I Bibeln får vi följa med Jesu lidande och död. Vi sörjer tillsammans med lärjungarna att deras deras lärare och vän har dött. Vi ser kvinnorna vid graven, de som blir rädda då de ser att graven är tom och en ängel börjar talar till dem.

Vad har det med våra påsktraditioner att göra? Videkissorna påminner oss om de palmblad som människorna viftade med då Jesus red in i Jerusalem. Då han red in hyllad som en frälsare. Men så blev det inte. Folket blev besvikna på honom och lät plåga och slutligen korsfästa Jesus.

Både kycklingar och gräs påminner oss om det nya livet. Jesu dog inte. Han uppstod från det döda. Äggen påminner oss om den tomma graven. Liksom ett äggskal är tomt då innehållet tagits ur, var Jesu grav tom. Jesus var inte i graven. Han har uppstått. Han lever i himmelen. Han går med oss ännu idag.

Memman och pashan har också delvis en biblisk anknytning. Dem äter vi efter att den sju veckor långa fastan är slut.

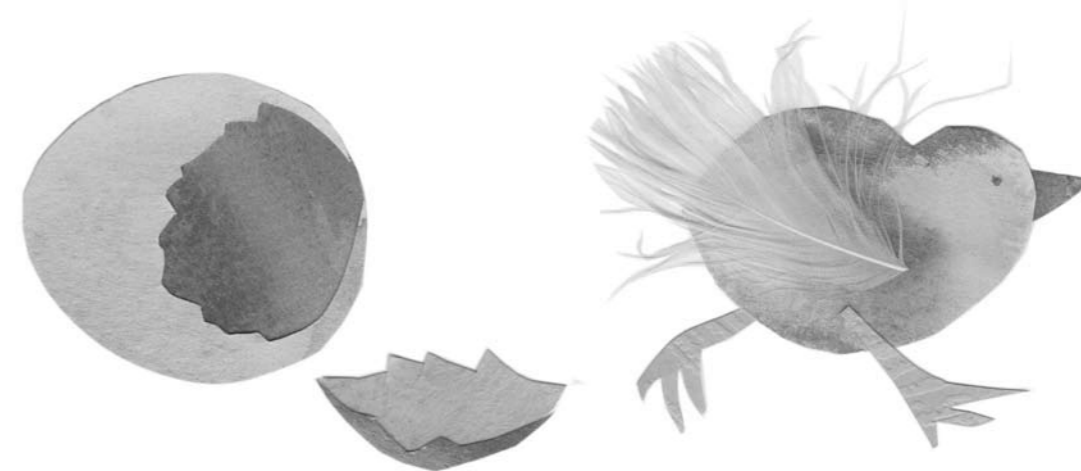
Ängeln sade till kvinnorna: "Var inte rädda. Jag vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst. Han är inte här, han har uppstått" Matt. 28: 5-6

Vad säger Jesus till oss? Ja han säger: Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och den som lever. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet, och jag har nycklarna till döden och dödsriket. Upp. 1: 17-18.

Genom vår tro på Jesus Kristus kommer också vi att ha ett evigt liv. Därför kan vi visa vår glädje genom alla granna fjädrar.

Glad påsk!

Maria

Frivilligarbetare: Elin Westerlund

Frivilligarbete är arbete man gör av fri vilja och utan att få lön för det. Många finländare finner glädje i att vara till hjälp och nytta för andra. Elin Westerlund är en av dem.

Som ny ordförande för Dövas resursgrupp, hur önskar du att verksamheten för döva ska vara?

–Jag önskar att verksamheten skulle vara mångsidig och tillgänglig för många människor. Dessutom skulle jag vilja att verksamheten är inkluderande, inte att den ”stänger ut” människor. Jag önskar också att döva upplever att det är roligt att delta i verksamheten (det kan vara till exempel veckoslutsläger).

Har du konkreta idéer?

–Genom att använda till exempel sociala medier kan man nå ut till flera människor, särskilt ungdomar, och få dem att engagera sig. Verksamheten för äldre personer skulle kunna vara annorlunda än verksamheten för yngre personer eftersom jag tror att äldre och yngre personer är intresserade av olika saker.

Namn: Elin Westerlund

Bor: Helsingfors

Studerar: Statskunskap och socialpsykologi vid Helsingfors universitet

Gör på fritiden: Umgås med kompisar och pojkvän, fotograferar, handarbetar, läser böcker och joggar

Favoritmat: Avokadopasta

Favoritplats: Landsbygden i Sydafrika vid soluppgång. Fölisön och Ugnsholmen i Helsingfors

Dold talang: Har en förmåga till att kunna sova överallt, även med lampor på och på konstiga ställen (som golv till exempel)

Vad för slags frivilligarbete gör du förutom att vara ordförande för Dövas resursgrupp?

–Till exempel är jag med i styrelsen för Finlandssvenska teckenspråkiga rf och HiA - Hörselskadade i Arbetslivet. I studielivet brukar jag vara med och ordna programkvällar och till hösten kommer jag vara tutor (= en äldre studerande som handleder nya studerande i allt som har med studier och studieliv att göra) på Vasa nation, som är en studentförening för österbottniska studerande i Helsingfors.

Hur kom du med i verksamheterna?

–Vanligtvis har människor frågat mig ifall jag skulle vilja vara med. Men jag har också gått med i verksamheterna av eget intresse.

Hur mycket tid sätter du ner på frivilligarbete?

–Om jag har mycket skolarbete som ska göras sätter jag mindre tid på frivilligarbete. Men i allmänhet sätter jag några timmar i månaden på frivilligarbete.

Vad får du ut av det?

–Det är roligt att få träffa och lära känna nya människor. Att ordna och delta i evenemangen är också roligt. Man lär också sig till exempel hur människor fungerar i grupper (det här märks i exempelvis styrelsemöten). Dessutom är det väldigt givande att se hur andra människor har roligt under evenemangen.

Vilken typ av frivilligarbete gör du i framtiden?

–Det är på något sätt svårt för mig att veta vad jag vill göra för frivilligarbete i framtiden eftersom man ändras som person och det man vill göra idag vill man kanske inte göra imorgon. Dessutom är jag inte heller en sådan person som gör femårsplaner, haha. Men jag kan tänka mig sådant frivilligarbete som har med människor att göra.

Är frivilligarbete vanligt bland dagens unga?

–Det är inte så vanligt, har jag märkt. Jag tror det kan bero på att många känner sig stressade och tänker att frivilligarbete är något som bara tar massor av tid och energi, vilket egentligen inte är sant. Dessutom har jag märkt att frivilligarbete nästan delar in ungdomar i två läger: de som engagerar sig väldigt mycket och de som inte alls engagerar sig.

*Text: Hannele Rabb frågade,
Elin Westerlund skrev svaren
Foto: Elin Westerlund*

Dövprästen hälsar

Hej på er!

Halva vårterminen 2018 har gått. Kanske det har hämtat med sig något nytt i era liv och er vardag? Inom kyrkans dövarbete har det skett förändringar och flera är på gång. Resursgruppen har fått en ny ordförande. Du kan läsa mer om Elin Westerlund och hennes frivilligarbete här till vänster. Resursgruppen har nuförtiden också ett eget instagramkonto. Du hittar oss via användarnamnet **kyrkansdovarbete**. Mer information om instagramkontot på s. 13.

Också min arbetsbild förändras igen. Denna gång mot mer dövarbete. Från och med 1.4 slutar jag jobba i hörande församling. Det betyder att jag igen arbetar med mer dövarbete. Från och med april arbetar jag 60% som dövpräst för finlandssvenska teckenspråkiga och 40% som sakkunnig för kyrkans dövarbete i hela Finland. Båda tjänsterna finns i samma hus, den ena på Kyrkans central för det svenska arbetet och den andra på den finska Verksamhetsavdelningen (Toiminnallinen osasto). Jag tror och hoppas att förändringen betyder att jag har lättare att när som helst träffa dig. Om du vill, tag modigt kontakt. Info om hur du når mig finns på sista sidan.

Glad påsk!
Maria

Ett människovärdigt liv

På ett själavårdssymposium i Tammerfors 5-6.2.2018 träffade jag igen mina arbetskamrater inom kyrkans dövarbete.

Förutom dövarbetare var det också sjukhuspräster och de som arbetar inom omsorgsarbetet i kyrkan på plats. Det blev med andra ord många möten och diskussioner med främmande människor. Samtidigt lärde jag mig att se på saker ur helt nya synvinklar.

Sätt upp mål du kan uppnå

Vad är ett människovärdigt liv? Den frågan lyftes fram på olika sätt under de två dagarna i Tammerfors. Jukka Sariola, som lever med en ovanlig muskelsjukdom, som gör att han är beroende av en syrgastub, sade att hans liv definitivt varit värt att leva. ”Gud har skapat mig så här”, sade han. Jukka arbetar för funktionshinderades rättigheter och är starkt emot döds hjälp. I stället uppmanade han oss att leva våra liv och att sätta upp mål i livet. Mål som är lite krävande men möjliga att uppnå. Det hjälper oss att hållas aktiva.

På lördagen diskuterade vi också hur viktigt det är att leva tillsammans med andra och göra roliga och meningsfulla saker tillsammans. Vi som arbetar med själavård fick också föreläsningar i hur vi kan möta personer som inte klarar av att ta hand om sig själva. Hur vi kan tala med varandra också genom kroppsspråk då vi möter människor med behov att tala om svåra saker.

Kaleva kyrka ser ut som en fisk, om man tittar på den uppifrån.

Dagen avslutades med en nattvardsgudstjänst på lättläst finska. Predikan saknades, kanske för att ge en mera meditativ stämning?

Skydd eller hinder?

På söndagen var det dags för arbete i mindre grupper. På morgonen diskuterade vi självbestämmanderätt. Det är inte alltid så lätta frågor. Vi funderade på om en patient har rätt att kräva vård. Eller var går gränserna för rätten att ta beslut. Är ett säkerhetsbälte i rullstolen eller en balk i sjukhussängen ett hinder för frihet eller omsorg och skydd?

Efter de djupa diskussionerna var det skönt att en stund slappna av i Kaleva kyrka – som till sin form ser ut som en fisk. I kyrkan fanns olika stationer: man kunde färglägga bilder, måla eller lägga sig under en filt och sluta ögonen en stund.

Efter en gemensam avslutning med bl.a. musik av två unga flöjtister, var det dags för dövarbetarna att träffas för ett eget möte. Vi talade bland annat om dövarbetets framtid och vad som är viktigt att behålla då situationen förändras.

Som helhet var det dagar med mycket program, men också glada möten och ny kunskap.

Text & foto: Maria Lindberg

Påskan i Vanda svenska församling

Jag ska berätta hur vi brukar fira påskan på min arbetsplats, Vanda svenska församling. Jag har fungerat som kantor i Vanda sedan hösten 2014.

I slutet av vintern skickar församlingen ett brev per post till varje svenskspråkigt hem i Vanda, där det berättas om alla församlingens evenemang från palmsöndag t.o.m. annandag påsk

Under veckorna före påsk ordnas påskandakter för barn på olika håll i Vanda. Vid andakterna sjungs det och spelas mycket.

På lördagen före palmsöndag ordnas påskpyssel i Bagarstugan i Helsinge kyrkoby. Pysseldagen är avsedd för hela familjen.

I år, liksom tidigare år, ordnas det en högklassig konsert i Helsinge kyrka S:t Lars, vår huvudkyrka. På palmsöndagen framförs Alessandro Stradellas oratorium Johannes Döparen från år 1675. Den har sällan framförts i Finland.

På skärtorsdag firar vi nattvardsgång i både Helsinge och Myrbacka. Efter det tystnar orgeln och altaret kläds i svart. På långfredag används ingen orgel, men vi har i stället en violinist och en cellist som ackompanjerar sången. Trots att det är långfredag ordnar vi

Mängder av små kycklingar som väntar på pysslarna.

ändå en lite gladare tillställning, nämligen en kaffekonsert på kvällen. Platsen är Björkhem, som är en ungdomsförening i Västra Vanda. Vid kaffekonserten spelas vacker musik på pianot och prästen håller en andakt.

På påskdagen, den viktigaste händelsen i påskfirandet, har vi festmessa i Helsinge kyrka S:t Lars. Församlingens egen kör ViAnda deltar med sång. Psalmerna är nu glada och upplyftiga. Det delas ut narcisser åt kyrkobesökarna vid kyrkdörren. Efter mässan går de som vill på kyrkkaffe antingen till kaffestugan Laurentius eller till Bagarstugan. Båda ligger alldeles intill kyrkan.

Det officiella påskfirandet i församlingen avslutas med en musikandakt eller konsert på annandag påsk i vår huvudkyrka. I fjol hade vi en konsert tillsammans med finska församlingen. Det var J.S. Bachs sällan framförda Påskoratorium som spelades. Denna påsk har vi en andakt där vi sjunger mycket psalmer och vi har en violinist som spelar några stämningsfulla stycken tillsammans med kantorn.

Text: Anders Ekberg

Foto: Alexandra Blomqvist & Heidi Salminen

Intervju med Riitta Kuusi

När började du i dövarbetet?

–Jag började på hösten 1998 på Kyrkostyrelsen som dövpräst Eeva Ylörens vikarie. Hon visste att jag kunde teckna lite. I början av december 1999 började jag på min ordinarie tjänst som branschsekreterare för arbetet för döva och hörselskadade.

På hur många ställen har du arbetat?

–Jag har varit lärare i Mikkelin Lyseo – och andra skolor i St Michel. Efter det var jag sekreterare för arbetet i skolorna vid St Michels stift. En sommar som präst i Kuusankoski. Och de senaste 20 åren på Kyrkostyrelsen på två olika ställen på Skatudden och Södra kajen. – Sommarjobb räknas inte!

När lärde du dig teckenspråk?

–Min syster Kaija Salekari arbetade för Föreningen Finlands Dövblinda rf under 1980–90-talen. Jag gjorde frivilligarbete bland dövblinda. För att kunna göra det gick jag först en grundkurs och sedan en intensivkurs i teckenspråk. Efter det vara jag nästan 20 år timplärare i religion och glömde bort mycket av teckenspråket. Jag blev arbetslös från lärarjobbet i mitten av 1990-talet. Det ordnades en teckenspråkskurs som arbetskraftsutbildning. Jag studerade teckenspråk och dövkultur på heltid under fem månader, klarade A-examen i teckenspråk och fick en riktigt bra grund i teckenspråket.

Hur många år jobbade du med unga döva?

–I ungefär 10 år.

Hur kändes översättningsarbetet av kyrkliga texter till teckenspråk?

–Det var verkligen intressant och utmanande! Jag lärde mig mycket om att kunna uttrycka olika saker på teckenspråk. Att det finns så många olika sätt. Många gånger var det nästan omöjligt att förklara vad något betydde. Det kändes fantastiskt då vi hittade lösningsen till någon svår text.

Vilken är den största förändring du har mött under din arbetskarriär?

–Den största förändringen är att tekniken utvecklats mycket och i och med det också sätten att kommunicera med teckenspråkiga. Då jag började arbetet

Hela namnet: Riitta Maria Johanna Kuusi
Titel: dövpräst, prost, går i pension 1.9.2018
Favoritårstid: alla fyra årstiderna, kanske höst eller vinter
Bästa läckerheten vid påsk: definitivt memma, med grädde på
Påskhälsning till läsarna: Kristus har uppstått från de döda!

använde man texttelefon, fax och traditionella brev. Nu sköts nästan allt via smarttelefonen. – Utom människomöten och kramarna, förstås!

Ångar du något du gjorde/inte gjorde i arbetet?

–Jag ångrar inte att jag började arbeta med det här, fastän det har betytt att jag och min man har bott på olika orter hälften av veckan. Arbetet har varit unikt mångsidigt, utmanande och givande.

De bästa/roligaste minnen under din karriär:

–De bästa minnena är mötet med församlingsmedlemmarna: med de unga på lägren, De Dövas Missions årsfest, många fester vid vilka jag har varit i egenskap av präst...

Vad gör du under din första dag som pensionär?

–Vad jag gör den första dagen vet jag inte, men på den andra dagen har jag lovat predika vid en teckenspråkig nattvardsgudstjänst!

*Text: Maria Lindberg ställde frågorna, Riitta Kuusi skrev svaren
Foto: Ur Riittas samling*

Eeva Ylönen blev dövpräst för 30 år sedan

Tisdag 6.3.2018 hade det gått exakt 30 år sedan de första kvinnorna vigdes till präster. Vilka tankar eller minnen väckte detta hos dig?

–Jag minns en vällig festdag. Helsingfors domkyrka var fylld av kyrkfolk. Vi lektorer gick i procession mot altaret. Jag minns biskop Samuel Lehtonens uppmuntrande ord och välsignande händer på våra huvuden. Vår himmelske Far hade lett oss till denna stund och vi trodde att Han bär oss också vidare.

Har du deltagit i de festligheter som ordats för att fira gemensamt prästämbete 30 år?

–Jag har inte deltagit i träffar, men följt med bland annat festmässan i Helsingfors domkyrka via media.

När blev du prästvigd och vad gjorde du innan det? När började du i dövarbetet?

–Då det blev möjligt för kvinnor att bli präster frågade dåvarande biskopen i Helsingfors stift, Samuel Lehtonen, om jag vill bli prästvigd. Jag blev glad och svarade ja. Jag vigdes till präst 29.5.1988 i Helsingfors domkyrka. Jag hade ändå varit i dövarbetet sedan sommaren 1973. Då grundade Undervisningsministeriet två nya tjänster för dövteologer. Jag valdes till en av dem som den första kvinnliga teologen. Min yrkesbeteckning var lektor för döva. Till min arbetsbild hörde särskilt arbetet bland unga och familjer. Jag ordnade utfärder och skriftskolläger, gjorde skol- och hembesök och mycket mer. Jag hade hela landet som mitt arbetsområde och det blev många resdagar.

Hur togs du emot som första kvinnliga dövpräst?

–Genast en kvinna kunde bli prästvigd började de unga döva fråga om jag kunde döpa deras barn. Jag blev också tillfrågad som vigselpräst. Redan veckoslutet efter min egen prästvigning förrättade jag mitt första dop. Också arbetskamraterna tog emot mig riktigt bra. Inga större friktioner eller problem fanns.

När och hur lärde du dig teckenspråk?

–Då jag började mitt arbete 1973 ordnade arbetsgivaren en halvårig utbildning åt mig, i vilken ingick mycket teckenspråksinläring via kurser och privatundervisning. Jag övade också teckenspråk då jag bekantade mig med olika läroinrättningar, äldreboenden och andra dövas institutioner.

Hela namnet: Saini Eeva Marjatta Ylönen
Titel: prost, dövpräst
Favoritårstid: förr hösten, nu våren
Bästa läckerheten vid påsk: pasha
Påskhälsning till läsarna: Den uppståndne Kristus vandrar med oss!

Vad har känts som det viktigaste i dövarbetet?

–Det viktigaste har varit att döva barn och unga får undervisning på sitt eget språk, erfarenhet och upplevelser av personer och händelser i Bibeln – fram för allt av vår älskande Frälsare, Jesus.

Vilka är de bästa minnena från din karriär?

–Till de bästa minnena hör lägergudstjänsterna under vilka 30-40 unga satt tysta som möss eller i smågrupper förberedde skådespel om Bibelberättelserna. Jag hade många unga döva som assistenter och gruppledare på dessa läger – också dem minns jag med särskild värme.

Text: Maria Lindberg ställde frågorna, Eeva Ylönen skrev svaren

Dövhistoria och nutid i Åbo

Veckoslutet 10-11.2 var ägnat åt dövhistoria tillsammans med Finlands dövhistoriska sällskap.

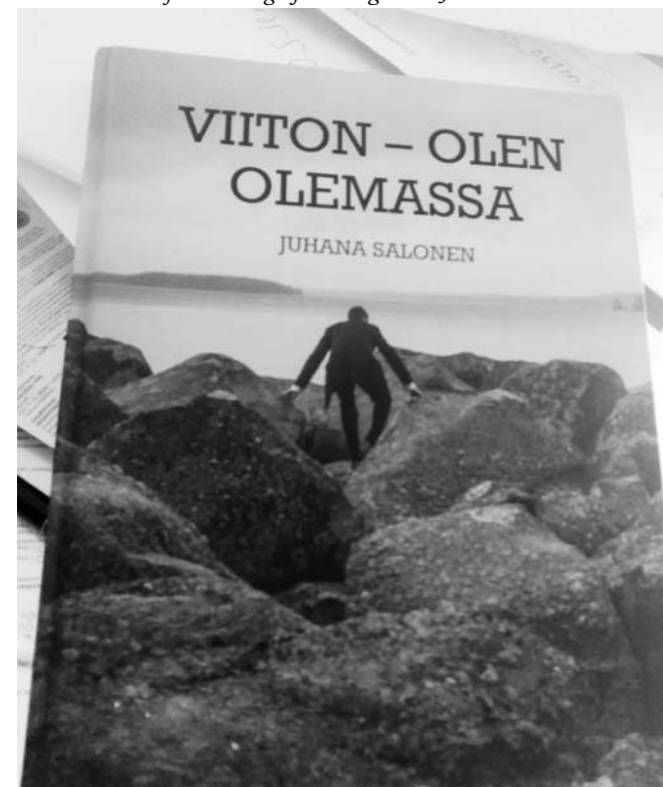
På lördagen samlades Finlands dövhistoriska sällskap för att rösta om sin nya logo. Brita Londén-Peuras förslag vann. Logon består av tre böcker, sällskapets initialer på böckernas ryggar och fullständiga namn runt omkring. Vid Finlands dövhistoriska sällskaps logoseminarium presenterades läsvärda böcker. Sällskapet samlades i Åbo dövförenings utrymnen Hinski på Västerlånggatan.

Den välgörande gemenskapen

Den första boken som presenterades heter Viiton – olen olemassa (Jag tecknar – jag finns) och är skriven av Juhana Salonen. I boken berättar Juhana om sin uppväxt. Under ungdomstiden mådde han psykiskt dåligt. Juhana berättade att han började må bättre efter att han hittade sin identitet som döv och teckenspråkig och fann sin plats i dövsamfundet. Han förnekade inte heller att medicinsk hjälp också behövdes.

Den andra boken, Vasa dövförenings historik,

I Salonens bok finns många foton tagna av Jussi Rinta-Hoiska.

Outi Ahonen är ordförande för Finlands dövhistoriska sällskap.

heter Viimeiset 20 vuotta (De senaste 20 åren). Outi Tuomi-Saarijärvi berättade om skrivprocessen. Hon sade att trots att boken består av fler bilder än text så var det svårt att välja och vraka bland alla fotografier som finns nuförtiden. Boken utkommer på svenska i mars på Albert Tallroths födelsedag. Lördagen fortsatte med lunch och föreningens årsmöte. På kvällen var det middag på restaurang E. Ekblom.

Kärlek och förlåtelse

På söndagen började programmet med en rundvandring på Gamla begravningsplatsen. Därfter besöktes den gamla dövskolan. Byggnaden ägs i dag av Turun yliopisto. Den gamla gymnastiksalen, med ett tak av mörkbrunt trä, är idag ett av de vackraste forskarrum som finns i universiteten i Finland.

På eftermiddagen var det en teckenspråkig nattvardsgudstjänst i Skarpskyttekapellet i Åbo domkyrka. Dövprästerna Riitta och Maria var liturg och predikant. Diakoniarbetaren Hanna tecknade psalmerna. Två teckenspråkiga frivilliga Marjatta och Merianna tecknade förbönen och evangelietexten "Kärlekens lov" (1. Kor 13). Marjatta lyfte fram det förtryck och de fel handlingar som skett i dövskolorna i förbönen. Hon bad att man kunde förlåta det som skett. Historia handlar inte bara om att se bakåt utan också att titta framåt och gå vidare.

Text & foto: Maria Lindberg

Korsholms kyrka i Gamla Vasa

Korsholms kyrka är församlingskyrka för Korsholms svenska församling. Hovrättsbyggnaden, som ligger i Gamla Vasa, ca. 7 km från Vasa, ritades av Carl Fredrik Adelcrantz och byggdes mellan 1776 och 1786. Efter att Gamla Vasa stad brann år 1852 beslöt man att flytta staden närmare kusten. Hovrättsbyggnaden var en av de få byggnader som undgick den stora branden. I Vasa byggdes en ny kyrka. Också hovrätten fick ett nytt hus.

Eftersom den gamla hovrätten i Gamla Vasa stod oanvänd, så beslöt de att bygga om byggnaden till kyrka. Länsarkitekt Carl Axel Setterberg planerade bygget och det skedde mellan åren 1862 och 1963. Inne i kyrkan har mellanväggarna rivits och utrymmet är målat i ljus färg. Den är så vacker. I juli 1995 gifte jag och min fru oss i kyrkan. Då kom vår dövpräst Bernt Kaustell dit.

Text & foto: Olof Ahlskog

Hovrättsbyggnaden byggdes om till kyrka. Klockstapeln byggdes av tegel från den kyrka som förstördes i branden.

De nygifta med en Chevrolet Bel Air från år 1950.

Familjenytt

Döpt

Oliver Elmer Kristoffer Mäkelä
f. 4.1.2018, döpt 11.3.2018 i Seinäjoki
Föräldrar: Jenny Sandqvist och Mika Mäkelä

Vigda

Vesa Aukusti Salmela och
Lea Maarit Mustonen
25.11.2017, Uleåborg

Avlidna

Helmi Joensuu (f. Nikumaa)
f. 10.8. 1946, Kolari
d. 19.9. 2017, Degerfors, Sverige

Veikko Johannes Vettainen
f. 15.11. 1935, Sinettä
d. 31.12. 2017, Rovaniemi

Helly Marjatta Nyholm
f. 12.6. 1925, Varkaus
d. 26.11. 2017, Helsingfors

Eero Artturi Rantatalo
f. 2.5. 1946, Leppäjärvi, Enontekis
d. 12.1. 2018, Tammerfors

Raili Martikainen
f. 9.5. 1945, Nilsiä
d. 2.12. 2017, Kuopio

Minna Päivikki Ketola
f. 25.6. 1968, Helsingfors
d. 15.2. 2018, Riihikoski

Viljo Ensio Kinnunen
f. 27.1. 1931, Jaakkima
d. 21.12. 2017, Tammerfors

Merta Wallenius
f. 11.8. 1925, Vammala
d. 19.2. 2018, Åbo

Kyrklig information

Händelsekalender

- 26.3 kl. 18 Teckenspråkig påskgudstjänst i Lilla Kyrkan i Borgå, Janne Rissanen.
- 27.3 kl. 18 Teckenspråkig påskgudstjänst i Brändö kyrka, Vasa. Maria Lindberg, Marja Saukkonen, Sanna Ala-Välkkilä.
- 28.3 kl. 18 Påskgudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk i Församlingcentrets kapell i Jakobstad.
- 29.3 kl. 13 Påskandakt tolkad till teckenspråk på Mariahemmet i Jakobstad.
- 1.4 kl. 15 Teckenspråkig påskgudstjänst i Korso kyrka (Havsörnsvägen 4) Vanda.
- 14.5 kl. 18 Andakt och program på finlandssvenskt teckenspråk i Svenska Församlingshemmet i Borgå.
- 23.4 kl. 18 Andakt och program på finlandssvenskt teckenspråk i Svenska församlingshemmet, Runebergsgatan 24, Borgå.

Resursgruppens instagramkonto

Nu kan du få information om vad som är på kommande också via instagram. Du hittar kontot på namnet **kyrkansdovarbete**. På det tecknar ordförande Elin och dövpräst Maria om kommande program och helger. Något annat trevligt kanske också dyker upp nu och då. Följ oss gärna!

Information om gudstjänster och annat program finns också på text-tv s. 797/8-11 (och 558/34 på finska).

Högtidlig avslutning på år 2017

December månad senaste år var särskilt högtidlig pga firandet av Finlands 100 år som självständigt land. Också för mig personligen fylldes månaden av många olika fina program.

Det började den 2 december då teckenspråkiga och hörande, både finsk- och svenskspråkiga, samlades på domkyrkans trappa i Helsingfors för att framföra vår nationalsång "Vårt Land" på teckenspråk. Själva tillfället var ganska kort, varför jag inte tyckte det var nödvändigt att åka till Helsingfors. Utsändningen via TV var högtidlig och fin och jag kunde upptäcka flera bekanta ansikten bland de teckenspråkiga på domkyrkans trappor. Vet ni förresten hur många trappsteg som leder ner från domkyrkans dörrar till Senatstorget? Jag har en gång tidigare räknat trappstegen på plats och kom fram till 47 stycken. Jag minns det bra eftersom jag själv är född 1947 – ett roligt sammanträffande!

Min diabetesförening i Västnyland ordnade kvällsjukefest lördag 9.12 i Karis. Dit kom jag några minuter för sent med tåg från Helsingfors. Samma dag höll också Finlandssvenska teckenspråkiga sin jukefest, i Helsingfors svenska Marthaförenings lokal Hemvrån. På söndag, dagen efter, blev det tåg till Helsingfors på nytt, nu för första gången för min del till Mejlans kyrka. Där hade ca 70 personer samlats för gudstjänst med dövrpräster Janne Rissanen och Maria Lindberg. Bland besökarna fanns många handikappade, både finsk- och svenskspråkiga från hela

Julgudstjänst i Karis kyrka.

Helsingforsregionen. Samvaron avslutades med både lunch och kaffe i kyrkbyggnaden.

Kyrkan i gult tegel har ritats av arkitekt Markus Tavio och invigdes i februari 1954. Mejlans finska församling har två kyrksalar till sitt förfogande, den större kyrksalen rymmer 760 personer. En intressant detalj är att den ena av kyrkans två klockor egentligen var avsedd för domkyrkan i Viborg. Men den hann man inte få på plats innan Karelen måste avträdas till Sovjetunionen. Kyrkklockan med texten Pro Viburgo ingraverad, evakuerades då och donerades i stället till Mejlans kyrka.

Efter en övernattning hos min syster i Esbo åkte jag på måndag morgon med (finska) Helsingfors dövr-förenings seniorer på kryssning till Tallinn. Vi åkte med Eckerö Line och det här var min första jukefest ombord på ett fartyg! Vädet var bra och ingen hård vind så resan var lugn och skön. Vi kunde njuta av julbordets alla läckerheter och av att ha tid att sitta ner och samtala med varandra.

Samma veckas lördag, den 16.12 hölls julgudstjänst för både hörande och teckenspråkiga besökare i S:ta Maria kyrka i Pojo, förrättad av dövrprästen Maria Lindberg. Medverkade gjorde också hennes make kantor Anders Ekberg. Kyrkan var vackert dekorerad med stor strålande julgran och lysande röda julstjärnor. S:ta Maria kyrka är byggd på 1400-talet, har träbänkar från 1700-talet och ett nytt altare från 2000-talet!

Efter gudstjänsten vandrade jag en stund på den gamla begravningsplatsen som omger kyrkan och lade märke till alla de stora gravstenarna, rentav monumenten – över avlidna släkter från de stora bruken och herrgårdarna i gamla Pojo socken. De här minnesmärkena är ännu idag ett bevis på den rika historia som finns i Pojo. Rundvandringen på gravgården tillsammans med upplevelserna från en stämmingsfull julkyrka gav mig en vacker och värdig inledning på julhelgen år 2017.

*Text: Rolf Westerlund & Iwe Ekström
Foto: Rolf Westerlund*

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

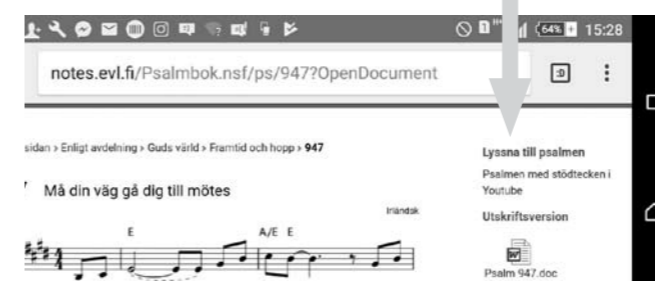
eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Videor med psalmer med stödtecken!

I det nya psalmbokstillägget som utkom år 2016 finns 17 psalmer med stödtecken. Nu finns dessa psalmer också inspelade på videor. Videorna till psalmerna kan nås via en länken "Lyssna på psalmen" uppe till höger, bredvid psalmens namn. På videorna tecknar Hannele Rabb till Anna-Maria Böckermans och Dag-Ulrik Almquists sång. Videorna får fritt användas som modell eller i sig. Videorna hittar du också på Evangelisk-lutherska kyrkans You Tube-kanal. Adressen till webbpsalmboken är:
evl.fi/psalmboken

Text: Maria Lindberg

Här hittar du psalmer med stödtecken!

Följande psalmer finns med stödtecken:

- 818 Tack min Gud för öron
- 823a Du är gränslös
- 827 Vi tror på Skaparen, Gud
- 835 Ett litet barn av Davids hus
- 845 Han gick den svåra vägen
- 869 Gud, vår Far i himlen
- 874 Ät mitt bröd
- 887 Fredens Gud
- 892 Öppna dina knutna händer
- 902 Längre har jag försökt
- 907 I min Gud har jag funnit styrka
- 908 När det stormar
- 909 Jag har en ängel som följer mig
- 915 Du omsluter mig
- 919 Min själ får vila ut
- 928 Tack för nattens vila
- 929 Innan natten kommer

TA KONTAKT MED DÖVPRÄSTEN

SMS

050-3427129

facebook

Maria Lindberg

E-post

maria.lindberg@evl.fi

skype

maria.lindberg22

Post

KSCA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

Besök

Södra kajen 8
Helsingfors